

DIREKTIVE

DIREKTIVA SVETA 2009/119/ES

z dne 14. septembra 2009

o obveznosti držav članic glede vzdrževanja minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 100 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

po posvetovanju z Evropskim varuhom osebnih podatkov ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Oskrba Skupnosti z nafto in naftnimi derivati je še vedno zelo pomembna, zlasti za prometni sektor in za kemično industrijo.
- (2) Naraščajoča koncentracija proizvodnje, zmanjšanje zalog nafte in povečana svetovna poraba naftnih derivatov povečujejo nevarnost težav z oskrbo.
- (3) Evropski svet je v akcijskem načrtu (2007–2009) z naslovom „Energetska politika za Evropo“ zlasti poudaril, da je treba izboljšati varnost oskrbe za Evropsko unijo (EU) kot celoto in za vsako državo članico, med drugim s ponovnim pregledom mehanizmov Unije za vzdrževanje zalog nafte, predvsem glede razpoložljivosti nafte v primeru krize.

- (4) Ta cilj med drugim predpostavlja večje zbližanje med sistemom Skupnosti in sistemom, ki ga predvideva Mednarodna agencija za energijo.

- (5) V skladu z Direktivo Sveta 2006/67/ES z dne 24. julija 2006 o obveznosti držav članic glede vzdrževanja minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov ⁽⁴⁾ se zaloge izračunajo glede na povprečno dnevno domačo porabo v preteklem koledarskem letu. Nasprotno se obveznosti v skladu s Sporazumom o mednarodnem energetskem programu z dne 18. novembra 1974 (v nadaljnjem besedilu: Sporazum Mednarodne agencije za energijo) izračunajo na podlagi neto uvoza nafte in naftnih derivatov. Zaradi tega in zaradi drugih razlik pri metodologiji je treba prilagoditi metodologijo izračunavanja obveznosti vzdrževanja zalog, pa tudi metodologijo izračunavanja varnostnih zalog Skupnosti, da bi ju približali tistim, ki se uporabljajo pri izvajanju Sporazuma Mednarodne agencije za energijo, ne glede na dejstvo, da bo treba metodologijo izračunavanja Mednarodne agencije za energijo morda oceniti glede na tehnološke izboljšave v zadnjih desetletjih in da lahko države, ki niso članice Mednarodne agencije za energijo in so v celoti odvisne od uvoza, zahtevajo daljše obdobje za prilagoditev svojih obveznosti vzdrževanja zalog. Zlasti se lahko izkaže, da so dodatne spremembe metod in postopkov za izračun višine zalog potrebne in koristne, da se še poveča skladnost s prakso Mednarodne agencije za energijo na primer vključno s spremembami, ki bi vodile k temu, da se zniža uporabljena stopnja znižanja 10 % pri izračunu zaloga za nekatere države članice, s spremembami, ki bi omogočile drugačno obravnavo zaloga primarnega bencina, ali s spremembami, ki bi omogočile upoštevanje zaloga v tankerjih v ozemelskih vodah države članice.

- (6) Lastna proizvodnja nafte sama po sebi prispeva k varnosti oskrbe in bi torej lahko upravičila to, da bi države članice proizvajalke nafte vzdrževale manjše zaloge kot druge države članice. Tako odstopanje pa ne bi smela povzročiti bistvene spremembe obveznosti vzdrževanja zaloga v primerjavi s tistimi iz Direktive 2006/67/ES. Iz tega sledi, da bi morala biti za nekatere države članice obveznost vzdrževanja zaloga določena glede na količino domače porabe nafte in ne glede na uvoz.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 22.4.2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Mnenje z dne 13.5.2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL C 128, 6.6.2009, str. 42.

⁽⁴⁾ UL L 217, 8.8.2006, str. 8.

- (7) Sklepi predsedstva Evropskega sveta v Bruslju z dne 8. in 9. marca 2007 kažejo, da je vedno bolj pomembno in nujno, da Skupnost vzpostavi celostno energetska politiko ter združi ukrepe, ki se uporabljajo na evropski ravni in na ravni držav članic. Zato je bistveno, da se zagotovi večje zbliževanje standardov, ki jih zagotavljajo mehanizmi za vzdrževanja zalog v različnih državah članicah.
- (8) Razpoložljivost zalog nafte in zaščita oskrbe z energijo sta bistvena dejavnika javne varnosti držav članic in Skupnosti. Obstoj osrednjih organov za vzdrževanje zalog v Skupnosti omogoča približevanje k tem ciljem. Da bi zadevnim državam članicam omogočili kar najboljšo uporabo njihovega nacionalnega prava za opredelitev statusa njihovega osrednjega organa za vzdrževanje zalog, hkrati pa ublažili finančno breme vzdrževanja zalog za končne uporabnike, zadostuje, da se prepove uporaba zalog za komercialne namene, medtem ko se vzdrževanje zalog kjer koli v Skupnosti dovoli kateremu koli osrednjemu organu za vzdrževanje zalog..
- (9) Ob upoštevanju ciljev zakonodaje Skupnosti glede zalog nafte, morebitnih skrbi nekaterih držav članic v zvezi z varnostjo in želje po povečanju strogosti in preglednosti mehanizmov solidarnosti med državami članicami, je treba čim bolj osredotočiti dejavnosti osrednjih organov na njihovo nacionalno ozemlje.
- (10) Zaloge nafte bi morale biti mogoče vzdrževati kjer koli v Skupnosti, če se ustrezno pazi na njihovo fizično dostopnost. Zato bi morale biti gospodarskim subjektom, ki imajo obveznost vzdrževanja zalog omogočeno, da obveznost prenesejo na druge gospodarske subjekte ali na katerega od osrednjih organov za vzdrževanje zalog. Poleg tega to, da se obveznosti lahko prenesejo svobodno izbranemu osrednjemu organu za vzdrževanje zalog na ozemlju Skupnosti za plačilo, ki je v mejah stroškov opravljenih storitev, vodi k zmanjšanju tveganja za diskriminacijske prakse na nacionalni ravni. Pravica gospodarskega subjekta do prenosa obveznosti ne bi smela pomeniti, da ima kateri koli subjekt dolžnost sprejeti prenese obveznosti, razen če ni to določeno v tej direktivi. Če države članice odločijo, da subjektom omejijo pravice prenosa obveznosti, bi morale subjektom zagotoviti pravico, da prenesejo določen minimalni odstotni prag njihove obveznosti; te države članice bi morale zato zagotoviti, da bodo njihovi osrednji organi za vzdrževanje zalog sprejeli prenos obveznosti vzdrževanja zalog glede na znesek znesek, ki je potreben da se zagotovi minimalni odstotek.
- (11) Države članice bi morale zagotoviti absolutno razpoložljivost vseh zalog, katerih vzdrževanje nalaga zakonodaja Skupnosti. Da bi bila taka razpoložljivost zagotovljena, lastninska pravica do zalog ne bi smela trpeti nobenih omejitev, ki bi ovirale njihovo uporabo v primeru motenj pri oskrbi z nafto. Naftni derivati podjetij, ki so izpostavljena resnim tveganjem postopkov izvršbe na njihovem premoženju, se ne bi smeli upoštevati. Če imajo gospodarski subjekti obveznost vzdrževanja zalog, bi se lahko začetek stečajnega postopka ali postopka prisilne poravnave štel kot opozorilno znamenje takega tveganega položaja.
- (12) Da bi se države članice lahko hitro odzvale na še posebej nujne primere ali lokalne krize, bi bilo lahko ustrezno, da se jim v takšnih primerih dovoli uporabiti del njihovih zalog. Takšni nujni primeri ali lokalne krize ne bi vključevali razmer, ki jih povzročijo cenovna nihanja surove nafte ali naftnih derivatov, lahko pa bi vključevali motnje pri oskrbi z zemeljskim plinom, ki zahteva menjavo goriva, to je uporabo surove nafte ali naftnih derivatov kot gorivo za proizvodnjo energije.
- (13) Zaradi potreb, povezanih z vzpostavljanjem politik za izredne razmere, zbliževanjem standardov, ki jih zagotavljajo nacionalni mehanizmi za vzdrževanje zalog in potrebam po zagotavljanju boljšega pregleda nad ravni zalog zlasti v primeru krize, bi morale imeti države članice in Skupnost na voljo sredstva za okrepljeni nadzor nad zalogami. Zaloge, ki se hranijo na podlagi dvostranskih sporazumov ali pogodbenih pravic do nakupa določene količine zalog („kuponov“), ki izpolnjujejo vse obveznosti iz sedanje direktive, bi morale tvoriti koristne instrumente, ki so združljivi s tem ciljem večjega zbliževanja.
- (14) Lastništvo država članic ali osrednji organov za vzdrževanje zalog, ki jih ustanovijo različni nacionalni organi, nad večjim delom zalog, bi morale omogočiti zaostreno stopnjo nadzora in preglednosti vsaj nad tem delom zalog.
- (15) Da bi prispevali k večji varnosti oskrbe v Skupnosti, bi morale zaloge, ki jih imajo v lasti države članice ali osrednji organi za vzdrževanje zalog, tako imenovane „posebne zaloge“, vzpostavljene na podlagi odločitev, ki so jih sprejele države članice, ustrezati dejanskim potrebam v primeru krize. Poleg tega bi bilo potrebno, da imajo lasten pravni status, ki zagotavlja njihovo polno razpoložljivost v primeru krize. Zato bi morale zadevne države članice paziti, da se sprejmejo potrebni ukrepi, da se zadevne zaloge brezpogojno zaščitijo pred vsemi ukrepi prisilne izvršbe.
- (16) Količine, ki jih imajo v lasti osrednji organi za vzdrževanje zalog ali države članice, bi morale biti na tej stopnji določene na ravni, ki jo neodvisno in prostovoljno določijo vsaka od zadevnih držav članic.

- (17) Ker je treba povečati stopnjo nadzora in preglednosti, bi bilo treba za varnostne zaloge, ki niso posebne zaloge, državam članicam predpisati strožje obveznosti za monitoring, v določenih primerih pa bi države članice izpolnjevale obveznosti obveščanja o ukrepih, s katerimi se upravlja razpoložljivost varnostnih zalog, in o razvoju določb v zvezi z njihovim vzdrževanjem.
- (18) Nihanja v količini posebnih zalog zaradi posamezne zamenjave zalog so dopustna, da se omogočijo operacije, kot so potrebne za osveževanje zalog, zagotovitev skladnosti s spremembami v specifikacijah proizvodov ali objava novih razpisov za vzdrževanje zalog.
- (19) Če so varnostne zaloge in posebne zaloge pomešane z drugimi zalogami, ki jih hranijo gospodarski subjekti, bi bilo treba poudariti preglednost količin varnostnih zalog.
- (20) Zdi se, da pogostost povzetka o zalogah in rok za njegovo predložitev, kot to določa Direktiva 2006/67/ES, nista usklajena z različnimi sistemi vzdrževanja zalog nafte, vzpostavljenimi v drugih delih sveta. V resoluciji o makroekonomskih posledicah višjih cen energije je Evropski parlament izrazil podporo sprejetju pogostejšega obveščanja.
- (21) Da bi se izognili podvajanju poročil o različnih kategorijah derivatov, ki jih morajo zagotavljati države članice, bi morala Uredba (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o statistiki energije⁽¹⁾ služiti kot referenca za različne kategorije naftnih derivatov iz te direktive.
- (22) Da bi povečali varnost oskrbe, popolneje obveščali trge, pomirili uporabnike glede stanja zalog nafte in optimizirali sredstva za prenos podatkov, je treba predvideti, da se lahko pozneje spremenijo in podrobneje določijo načini sestavljanja statističnih podatkov ter načini njihovega sporočanja.
- (23) Isti cilji tudi narekujejo, da naj se sestavljanje in sporočanje statističnih podatkov razširi tudi na druge zaloge, ne le na varnostne in posebne zaloge, in da se določi, da se ti podatki predložijo enkrat na mesec.
- (24) Razlike in napake se lahko pojavijo pri podatkih, sporočenih Komisiji in zato bi morale biti osebam, ki jih zaposlujejo ali pooblastijo službe Komisije, omogočeno pregledati pripravljenost na izredne razmere in vzdrževanje zalog držav članic. Pri zagotovitvi, da se takšni pregledi opravijo učinkovito in v skladu z nacionalnimi postopki, bi se bilo treba zanesti na nacionalne sisteme držav članic.
- (25) Prejeti ali zbrani podatki bi morali biti podrobno računalniško in statistično obdelani. Za to je potrebna uporaba integriranih postopkov in orodij. Komisija bi morala biti zato zmožna sprejeti vse primerne ukrepe v ta namen in zlasti razviti nov informacijski sistem.
- (26) Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v državah članicah ureja Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽²⁾, varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v Komisiji pa Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov⁽³⁾. Ta akta zlasti zahtevata, da je obdelava osebnih podatkov upravičena z zakonitim ciljem in da se osebni podatki, zbrani naključno, takoj izbrišejo.
- (27) Naftnim derivatom se pogosto primešajo biogoriva in določeni aditivi. Če so primešani ali naj bi bili primešani naftnim derivatom, bi jih bilo treba upoštevati tako pri izračunu obveznosti vzdrževanja zalog, kot tudi pri izračunu vzdrževanih zalog.
- (28) Zadevnim državam članicam bi bilo treba omogočiti izpolnjevanje obveznosti, ki se jim lahko naložijo v skladu z odločitvijo o dajanju zalog v promet, sprejeto v skladu s Sporazumom Mednarodne agencije za energijo ali njegovimi izvedbenimi ukrepi. Ustrezno in pravočasno izvajanje odločitev Mednarodne agencije za energijo je ključni dejavnik za učinkoviti odziv v primerih težav pri oskrbi. Da bi zagotovili takšno izvajanje, bi morale države članice sprostiti del svojih varnostnih zalog v skladu z zadevno odločitvijo Mednarodne agencije za energijo. Komisija bi morala tesno sodelovati z Mednarodno agencijo za energijo in sprejeti ukrepe na ravni Skupnosti na podlagi metodologije te agencije. Komisiji bi moralo biti zlasti omogočeno, da po potrebi vsem državam članicam priporoči, da sprostijo zaloge, in sicer v dopolnilo in za lažje izvajanje odločitve Mednarodne agencije za energijo, ki poziva članice, naj dajo zaloge v promet. Primerno je, da se države članice na takšna priporočila Komisije odzovejo pozitivno, saj bi bilo to koristno za vzpostavitev trdne solidarnosti in kohezije po vsej Skupnosti pri odzivanju na motnje v oskrbi, in sicer med tistimi državami članicami, ki so članice Mednarodne agencije za energijo, in tistimi, ki niso.

⁽¹⁾ UL L 304, 14.11.2008, str. 1.

⁽²⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽³⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

- (29) Namen določb Direktive Sveta 73/238/EGS z dne 24. julija 1973 o ukrepih za ublažitev učinkov težav pri preskrbi s surovo nafto in naftnimi derivati ⁽¹⁾ je predvsem nadomestiti ali vsaj ublažiti škodljive posledice vsakršne morebitne težave, tudi trenutne, katerih posledica je občutno zmanjšanje dobave surove nafte ali naftnih derivatov, vključno z resnimi motnjami, ki bi jih lahko zmanjšanje povzročilo gospodarski dejavnosti Skupnosti. Ta direktiva bi morala predvideti podobne ukrepe.
- (30) Direktiva 73/238/EGS poleg tega določa vzpostavitev posvetovalnega organa, ki bi olajšal usklajevanje dejanskih ukrepov, ki jih sprejmejo ali predvidijo države članice. Tak organ bi moral biti predviden v tej direktivi. Še vedno mora vsaka država članica pripraviti načrt, ki bi ga izvajala ob težavah z oskrbo s surovo nafto in naftnimi derivati. Vsaka država članica bi prav tako morala sprejeti določbe glede organizacijskih ukrepov, ki jih bo treba sprejeti ob krizi.
- (31) Glede na to, da ta direktiva uvaja več novih mehanizmov, bi bilo treba pregledati njeno izvajanje in delovanje.
- (32) Ta direktiva pokriva ali nadomešča vse vidike, ki jih obravnava Odločba Sveta 68/416/EGS z dne 20. decembra 1968 o sklenitvi in izvajanju posameznih sporazumov med vladami v zvezi z obveznostjo držav članic, da vzdržujejo minimalne zaloge surove nafte in/ali naftnih derivatov ⁽²⁾. Navedena odločba torej ne ustreza več svojemu namenu.
- (33) Ker cilja te direktive, torej vzdrževanje visoke stopnje varnosti oskrbe z nafto v Skupnosti z zanesljivimi in preglednimi mehanizmi, ki temeljijo na solidarnosti med državami članicami, in ob spoštovanju pravil notranjega trga in konkurence, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker je ta cilj zaradi obsega in učinka ukrepa mogoče lažje uresničiti na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena, ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.
- (34) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽³⁾.
- (35) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje se države članice poziva, da za lastne potrebe in v interesu Skupnosti pripravijo tabele, ki naj kar najbolj nazorno prikazujejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos, ter da te tabele objavijo.
- (36) Direktivi 73/238/EGS in 2006/67/ES ter Odločbo 68/416/EGS bi bilo zato treba razveljaviti –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Cilj

Ta direktiva določa pravila, namenjena zagotavljanju visoke stopnje varnosti oskrbe z nafto v Skupnosti z zanesljivimi in preglednimi mehanizmi, ki temeljijo na solidarnosti med državami članicami, vzdrževanju minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov in vzpostavitvi proceduralnih sredstev, potrebnih za odpravljanje morebitnega resnega pomanjkanja.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi:

- (a) „referenčno leto“ pomeni koledarsko leto podatkov o porabi ali neto uvozu, upoštevanih pri izračunih za določitev ravni zalog, ki jih je treba vzdrževati, in ravni zalog, ki se dejansko vzdržujejo v določenem trenutku;
- (b) „aditivi“ pomeni snovi, ki niso ogljikovodiki, ki se dodajajo ali primešajo derivatu, da se spremenijo njegove lastnosti;
- (c) „biogorivo“ pomeni tekoče ali plinasto gorivo, ki se uporablja v prometu in je proizvedeno iz biomase, pri čemer je „biomasa“ biološko razgradljivi del izdelkov, odpadkov in ostankov v kmetijstvu (vključno z rastlinskimi in živalskimi snovmi), gozdarstvu in s tem povezanih industrijskih vejah ter biološko razgradljivi del industrijskih in komunalnih odpadkov;
- (d) „domača poraba“ pomeni skupne količine, ki se izračunajo v skladu s Prilogo II in se dobavljajo znotraj države za proizvodnjo energije in neenergetsko rabo; to vključuje dobavo sektorju za transformacije ter dobavo industriji, prevozu, gospodinjstvom in drugim sektorjem za „končno“ porabo; vključujejo tudi lastno porabo energetskega sektorja (razen goriva za rafinerije);

⁽¹⁾ UL L 228, 16.8.1973, str. 1.

⁽²⁾ UL L 308, 23.12.1968, str. 19.

⁽³⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

- (e) „dejanska mednarodna odločba o dajanju zalog v promet“ pomeni vsako veljavno odločitev upravnega odbora Mednarodne agencije za energijo, katere namen je zagotoviti dajanje zalog surove nafte ali naftnih derivatov države članice v promet s sprostitvijo zalog države članice in/ali dodatnimi ukrepi;
- (f) „osrednji organ za vzdrževanje zalog“ pomeni organ ali službo, katerima se lahko dodelijo pristojnosti za delovanje za pridobivanje, vzdrževanje ali prodajanje zalog nafte, vključno z varnostnimi zalogi in posebnimi zalogi;
- (g) „velika motnja pri oskrbi“ pomeni veliko in nenadno zmanjšanje oskrbe s surovo nafto ali naftnimi derivati v Skupnosti ali v državi članici, ki je ali ni privedlo do dejanske mednarodne odločitve o dajanju zalog v promet;
- (h) „mednarodna pomorska skladišča“ ima pomeni iz oddelka 2.1 Priloge A k Uredbi (ES) št. 1099/2008;
- (i) „zaloge nafte“ pomeni zaloge energetskih proizvodov iz prvega odstavka oddelka 3.1 Priloge C k Uredbi št. 1099/2008;
- (j) „varnostne zaloge“ pomeni zaloge nafte, ki jih mora vsaka država članica vzdrževati v skladu s členom 3;
- (k) „komercialne zaloge“ pomeni tiste zaloge nafte, ki jih vzdržujejo gospodarski subjekti, ta direktiva pa tega ne predpisuje;
- (l) „posebne zaloge“ pomeni zaloge nafte, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 9;
- (m) „fizična dostopnost“ pomeni ureditev za namestitvev in prevoz zalog, da se zagotovi njihovo dajanje v promet ali učinkovita dobava končnim uporabnikom in trgov v rokih in razmerah, ki spodbujajo blažitev morebitnih težav pri oskrbi.

Opredelitve v tem členu se lahko natančneje določijo in spremenijo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 23(2).

Člen 3

Varnostne zaloge – izračun obveznosti vzdrževanja zalog

1. Države članice sprejmejo vse ustrezne zakone in druge predpise, s katerimi najpozneje do 31. decembra 2012 zagotovijo, da bodo skupne zaloge, stalno vzdrževane v njihovo korist na ozemlju Skupnosti, ustrezale najmanj dnevni povprečni neto uvozu za 90 dni ali dnevni povprečni domači porabi za 61 dni, glede na to, katera količina je večja.

2. Povprečni dnevni neto uvoz, ki se ga upošteva, se izračuna na podlagi ekvivalenta surove nafte uvoza v prejšnjem koledarskem letu, določenega v skladu z metodami in postopki iz Priloge I.

Povprečna dnevna domača poraba, ki se jo upošteva, se izračuna na podlagi ekvivalenta surove nafte domače povprečne dnevne porabe v predhodnem koledarskem letu, določene in izračunane po metodah in postopkih iz Priloge II.

3. Vendar se z odstopanjem od odstavka 2 vsako koledarsko leto za obdobje od 1. januarja do 31. marca dnevni povprečni neto uvoz in domača poraba iz navedenega odstavka določata na podlagi uvoženih in porabljenih količin v predzadnjem koledarskem letu pred zadevnim koledarskim letom.

4. Metode in postopki izračunavanja obveznosti vzdrževanja zalog iz tega člena se lahko spremenijo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 23(2).

Člen 4

Izračunavanje zalog

1. Višina vzdrževanih zalog se izračuna v skladu z metodami iz Priloge III. V primeru izračunavanja vzdrževanih zalog za vsako kategorijo v skladu s členom 9 se te metode uporabljajo le za derivate, ki spadajo v zadevno kategorijo.

2. Za izračun višine zalog, vzdrževanih v določenem trenutku, se upoštevajo podatki referenčnega leta, kot je določeno v skladu s členom 3.

3. Katere koli zaloge nafte se lahko hkrati vključijo v izračun varnostnih zalog države članice in v izračun posebnih zalog v smislu člena 9, če te zaloge nafte izpolnjujejo vse pogoje iz te direktive za obe vrsti zalog.

4. Načini in metode izračunavanja zalog, navedenih v odstavkih 1 in 2, se lahko spremenijo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 24(2). Predvsem pa bo morda potrebno in koristno spremeniti metode in postopke, vključno z uporabo zmanjšanja, določenega v Prilogi III, da bi se še povečala skladnost s prakso Mednarodne agencije za energijo.

Člen 5

Razpoložljivost zalog

1. Države članice za namene te direktive vedno zagotovijo fizično dostopnost in razpoložljivost varnostnih ter posebnih zalog. Vzpostavijo sistem za identifikacijo, evidentiranje zalog ter nadzor nad njimi, in sicer tako, da kadar koli omogočijo njihovo preverjanje. Ta zahteva velja tudi za vse varnostne zaloge in posebne zaloge, pomešane z drugimi zalogi, ki jih vzdržujejo gospodarski subjekti.

Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da preprečijo vse ovire in bremenitve, ki bi lahko ovirale razpoložljivost varnostnih zalog in posebnih zalog. Države članice lahko določijo omejitve ali dodatne pogoje glede možnosti za vzdrževanje svojih varnostnih zalog in posebnih zalog zunaj svojega ozemlja.

2. Če je treba izvajati postopke za ravnanje v izrednih razmerah, ki so določeni v členu 20, države članice prepovejo vse ukrepe in se vzdržijo njihovega sprejetja, če bi takšni ukrepi ovirali prenos, uporabo ali sproščanje varnostnih zalog ali posebnih zalog s strani države članice, za račun katere se hranijo na njihovem ozemlju.

Člen 6

Register varnostnih zalog – letno poročilo

1. Vsaka država članica sestavi in redno posodablja podroben register vseh varnostnih zalog, ki se vzdržujejo zanjo in ki ne predstavljajo posebnih zalog. Ta register vsebuje predvsem vse informacije, potrebne za ugotovitev natančne lokacije vseh vrst skladišč, rafinerij ali objekta za vzdrževanje zalog, kjer se zadevne zaloge nahajajo, in tudi njihove količine, lastnika, pa tudi značilnosti glede na kategorije, opredeljene v prvem odstavku oddelka 3.1 Priloge C Uredbe (ES) št. 1099/2008.

2. Do 25. februarja vsako leto država članica Komisiji posreduje izvod povzetka registra zalog iz odstavka 1, ki vsebuje vsaj količino in značilnosti varnostnih zalog na zadnji dan predhodnega koledarskega leta.

3. Države članice posredujejo Komisiji celoten izvod registra v 15 dneh po prejemu zahteve Komisije; v tem izvodu se lahko občutljivi podatki glede lokacije zalog ne posredujejo. Takšni zahtevki se lahko vložijo najpozneje 5 let po datumu, na katerega se zahtevani podatki nanašajo, in ne smejo vplivati na podatke, ki zadevajo katero koli obdobje pred 1. januarjem 2013.

Člen 7

Osrednji organi za vzdrževanje zalog

1. Države članice lahko vzpostavijo osrednje organe za vzdrževanje zalog.

Vsaka država članica lahko vzpostavi samo en osrednji organ za vzdrževanje zalog ali podoben organ. Država članica lahko vzpostavi svoj osrednji organ za vzdrževanje zalog kjer koli v Skupnosti.

Kjer država članica vzpostavi svoj osrednji organ za vzdrževanje zalog, ima slednji obliko neprofitnega organa ali službe in deluje v splošnem interesu ter se ne šteje kot gospodarski subjekt v smislu te direktive.

2. Glavni namen osrednjega organa za vzdrževanje zalog je pridobivanje, vzdrževanje in prodaja zalog nafte za namene te direktiva ali za namene izpolnjevanja mednarodnih sporazumov o vzdrževanju zalog nafte. Je edini organ ali služba, ki se mu lahko dodelijo pristojnosti za pridobivanje ali prodajo posebnih zalog.

3. Osrednji organ za vzdrževanje zalog ali države članice lahko za določen čas prenesejo naloge v zvezi z upravljanjem varnostnih zalog in – razen prodaje in pridobivanja – posebnih zalog le naslednjim:

(a) drugi državi članici, na ozemlju katere se nahajajo te zaloge ali osrednjemu organu za vzdrževanje zalog, ki ga je ta država članica vzpostavila. Tako prenesenih zalog ni mogoče prenesti na druge države članice ali osrednje organe za vzdrževanje zalog, ki so jih slednje vzpostavile. Država članica, ki je vzpostavila osrednji organ za vzdrževanje zalog in tudi vsaka država članica, na ozemlju katerih se hranijo zaloge, imajo pravico, da prenos pogojujejo s svojo odobritvijo;

(b) gospodarskim subjektom. Tako prenesenih zalog ni mogoče prenesti naprej. Če takšen prenos, vsaka sprememba ali podaljšanje tega prenosa vključuje naloge v zvezi z upravljanjem varnostnih in posebnih zalog, ki se vzdržujejo drugi državi članici, jo mora vnaprej odobriti država članica, katere zaloge se hranijo, in vse države članice, na ozemlju katerih se hranijo zaloge.

4. Vsaka država članica, ki ima osrednji organ za vzdrževanje zalog, od njega zahteva, da za namene člena 8(1) in (2) objavi:

(a) redno objavlja popolne podatke po kategorijah derivatov o količinah zalog, za katere lahko zagotovi vzdrževanje za gospodarske subjekte, ali, kjer je to ustrezno, zainteresirane osrednje organe za vzdrževanje zalog;

(b) najmanj sedem mesecev vnaprej objavi pogoje, po katerih je pripravljen opravljati storitve v zvezi z vzdrževanjem zalog za gospodarske subjekte. Pogoje za opravljene storitve, vključno pogoji glede časovnega razporeda, lahko prav tako določijo pristojni nacionalni organi ali pa se določijo v razpisnem postopku, katerega namen je določiti najboljšo ponudbo med gospodarskimi subjekti ali če je to ustrezno, zainteresiranimi osrednjimi organi za vzdrževanje zalog.

Osrednji organi za vzdrževanje zalog sprejmejo takšne prenose v objektivnih, preglednih in nediskriminatornih razmerah. Plačilo subjektov za storitve osrednjega organa za vzdrževanje zalog ne sme presegati celotnih stroškov opravljene storitve, poleg tega se tega plačila ne sme zahtevati, dokler zaloge niso oblikovane. Osrednji organ za vzdrževanje zalog lahko pogojuje sprejetje prenosa s tem, da od gospodarskega subjekta zahteva predložitev garancije ali neko drugo vrsto jamstva.

Člen 8

Gospodarski subjekti

1. Vsaka država članica skrbi za to, da se gospodarskim subjektom, katerim je za izpolnitev njenih obveznosti iz člena 3 naložila obveznost vzdrževanja zalog, dodeli pravica, da te obveznosti najmanj delno in po njihovi izbiri prenese na:

- (a) osrednje organe za vzdrževanje zalog države članice, za račun katere se hranijo zaloge;
- (b) enega ali več osrednjih organov za vzdrževanje zalog, ki so izrazili pripravljenost, da hranijo te zaloge, če je takšen prenos vnaprej odobrila država članica, za račun katere se hranijo zaloge, in vse države članice, na ozemlju katerih se hranijo zaloge;
- (c) druge gospodarske subjekte, ki imajo presežne zaloge ali razpoložljive zmogljivosti za vzdrževanje zalog zunaj ozemlja države članice, za račun katere se hranijo zaloge v Skupnosti, če je takšen prenos obveznosti vnaprej odobrila država članica, za račun katere se hranijo zaloge, in vse države članice, na ozemlju katerih se hranijo zaloge, in/ali
- (d) druge gospodarske subjekte, ki imajo presežne zaloge ali razpoložljive zmogljivosti za vzdrževanje zalog na ozemlju države članice za račun katerih se hranijo zaloge, če je takšen prenos obveznosti vnaprej sporočen državi članici. Države članice lahko določijo omejitve ali pogoje za take prenose.

Obveznosti, prenesenih v skladu s točkami (c) in (d), ni mogoče prenesti naprej. Vse spremembe ali podaljšanje prenosa obveznosti iz točk (b) in (c) veljajo le, če so jih vnaprej odobrile vse države članice, ki so odobrile prenos obveznosti. Vsaka sprememba ali podaljšanje prenosa iz točke (d) se šteje kot nov prenos.

2. Vsaka država članica lahko omeji pravico prenosa tistim gospodarskim subjektom, katerim predpisuje ali je predpisala obveznost vzdrževanja zalog.

Vendar, kjer take omejitve omejujejo pravico gospodarskega subjekta, da prenese obveznost, ki je manjša kot 10 % obveznosti vzdrževanja zalog, ki mu je naložena, država članica zagotovi, da je vzpostavila osrednji organ za vzdrževanje zalog, ki mora sprejeti količino prenosa, potrebno za zaščito pravice gospodarskega subjekta, da prenese vsaj 10 % obveznosti vzdrževanja zalog, ki mu je naložena.

Najnižji odstotek iz tega odstavka se poveča z 10 % na 30 % do 31. decembra 2017.

3. Ne glede na določbe odstavkov 1 in 2, lahko država članica gospodarskemu subjektu naloži obveznost, da prenese vsaj del svoje obveznosti vzdrževanja zalog na osrednji organ za vzdrževanje zalog države članice.

4. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za obveščanje gospodarskih subjektov o načinih, ki se uporabljajo za izračun obveznosti vzdrževanja zalog, ki so jim naložene, in sicer najpozneje 200 dni pred začetkom obdobja, na katero se zadevna obveznost nanaša. Gospodarski subjekti morajo uveljavljati pravico do prenosa obveznosti vzdrževanja zalog osrednjemu organu za vzdrževanje zalog najpozneje 170 dni pred začetkom obdobja, na katero se zadevna obveznost nanaša.

Če so gospodarski subjekti obveščeni manj kot 200 dni pred začetkom obdobja, na katerega se nanaša obveznost vzdrževanja zalog, imajo možnost kadar koli uveljavljati svojo pravico do prenosa obveznosti.

Člen 9

Posebne zaloge

1. Vsaka država članica se lahko zaveže za vzdrževanje minimalnih zalog nafte, izračunanih s številom dni porabe, v skladu s pogoji iz tega člena.

Posebne zaloge so last države članice ali osrednjega organa za vzdrževanje zalog, ki ga je država članica ustanovila, in se vzdržujejo na ozemlju Skupnosti.

2. Posebne zaloge so lahko sestavljene le iz ene ali več kategorij naslednjih derivatov, kot so opredeljeni v oddelku 4 Priloge B k Uredbi (ES) št. 1099/2008:

- etan,
- UNP,
- motorni bencin,
- letalski bencin,
- bencinsko reaktivno gorivo (petrolejsko reaktivno gorivo ali JP4),
- reaktivno letalsko gorivo,
- drugi kerozini,
- plinsko olje/dizelsko gorivo (destilirano pogonsko gorivo),
- kurilno olje (z visoko in nizko vsebnostjo žvepla),

- beli špirit in posebni bencini,
- maziva,
- bitumen,
- parafinski voski,
- naftni koks.

3. Naftne derivate, ki sestavljajo posebne zaloge, vsaka država članica opredeli na podlagi kategorij iz odstavka 2. Države članice zagotovijo, da je za referenčno leto, ki je določeno v skladu s pravili iz člena 3 in glede proizvodov, ki so vključeni v uporabljene kategorije, ekvivalent porabe surove nafte v državah članicah vsaj 75 % domače porabe po metodi izračuna iz Priloge II.

Za vsako kategorijo, ki jo izbere država članica, njene posebne zaloge, glede katerih se je država članica zavezala, da jih bo vzdrževala, ustrezajo določenemu številu dni povprečne dnevne porabe, ki se merijo na podlagi njihovega ekvivalenta surove nafte v referenčnem letu, določenem v skladu s pravili iz člena 3.

Ekvivalenti surove nafte iz prvega in drugega pododstavka se izračunajo na način, da se s faktorjem 1,2 pomnoži vsota agregatov „zabeležene bruto notranje dobave“, kot je opredeljena v oddelku 3.2.1. Priloge C k Uredbi (EC) št. 1099/2008, in sicer za produkte, ki so uporabljeni ali se ji to zadeva. Mednarodna pomorska skladišča se pri izračunu ne upoštevajo.

4. Vsaka država članica, ki se je odločila vzdrževati posebne zaloge, Komisiji pošlje obvestilo, ki se objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in v katerem navede raven takšnih zalog, za katere se je zavezala, da jih bo vzdrževala, ter trajanje takšnega vzdrževanja, ki mora biti vsaj eno leto. Najnižja priglašena raven se v enaki meri uporablja za vse kategorije posebnih zalog, ki jih uporabljajo država članica.

Država članica zagotovi, da se takšne zaloge hranijo celotno priglašeno obdobje brez poseganja v pravico države članice, da začasno zmanjšajo zaloge zaradi posamezne zamenjave zalog.

Seznam kategorij, ki jih uporabi država članica, ostane veljaven vsaj eno leto in se lahko spremeni šele z začetkom učinka na prvi dan koledarskega meseca.

5. Posamezna država članica, ki se ni zavezala, da bo celo leto zadevnega koledarskega leta vsaj 30 dni vzdrževala posebne zaloge, zagotovi, da je vsaj ena tretjina njene obveznosti vzdrževanja zalog v obliki derivatov, sestavljenih v skladu z odstavkom 2 in 3.

Država članica, za katero se posebne zaloge hranijo manj kot 30 dni, pripravi letno poročilo, v katerem so analizirani ukrepi nacionalnih organov za zagotavljanje in preverjanje razpoložljivosti in fizične dostopnosti varnostnih zalog iz člena 5, poleg tega pa je v istem poročilu opisana ureditev, na podlagi katere država članica nadzira uporabo teh zalog v primeru težav pri preskrbi z nafto. To poročilo se pošlje Komisiji do konca prvega meseca koledarskega leta, na katerega se nanaša.

Člen 10

Upravljanje posebnih zalog

1. Vsaka država članica sestavi podroben register, ki ga redno posodablja in v katerem so zabeležene vse posebne zaloge, ki jih ima na svojem ozemlju. Ta register vsebuje predvsem vse podatke, ki so potrebni za določitev natančne lokacije zadevnih zalog.

Države članice pošljejo Komisiji izvod registra v 15 dneh po prejemu zahteve s strani Komisije. V tem izvodu se lahko občutljivi podatki o lokaciji zalog zadržijo. Takšne zahteve se lahko vložijo najpozneje pet let po datumu, na katerega se nanašajo zahtevani podatki.

2. Če so posebne zaloge pomešane z drugimi zalogami nafte, države članice ali njihovi osrednji organi za vzdrževanje zalog sprejmejo potrebne ukrepe, da preprečijo premestitev teh mešanih derivatov, in sicer v višini deleža, ki sestavlja posebne zaloge, brez predhodnega pisnega dovoljenja lastnika specifičnih zalog in organov države članice, na ozemlju katere so zaloge nahajajo ali njenega osrednjega organa za vzdrževanje zalog.

3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da se dodeli brezpogojna imuniteta izvršbe za vse posebne zaloge, ki se vzdržujejo ali prevažajo na njihovem ozemlju, to pa velja za njihove zaloge in zaloge drugih držav članic.

Člen 11

Učinek prenosa

Prenosi iz členov 7 in 8 ne spreminjajo obveznosti, ki jih ima vsaka država članica v skladu s to direktivo.

Člen 12

Statistična poročila o zalogah iz člena 3

1. V zvezi z ravnimi zalogi, ki se vzdržujejo v skladu s členom 3, vsaka država članica pripravi statistična poročila v skladu s pravili iz Priloge IV in jih predloži Komisiji.

2. Pravila glede priprave, obseg, vsebina in periodičnost poročil iz odstavka 1 ter roki za njihovo predložitev se lahko spreminjajo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 23(2). Pravila glede predložitve zadevnih poročil Komisiji se lahko prav tako spreminjajo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 23(2).

3. Države članice v svoja statistična poročila o varnostnih zalogah ne smejo vključiti količin surove nafte ali naftnih derivatov, ki so predmet zasega ali izvršbe. To velja tudi za zaloge podjetij v stečaju ali prisilni poravnavi.

Člen 13

Statistična poročila, ki se nanašajo na posebne zaloge

1. Vsaka zadevna država članica za vsako kategorijo derivatov pripravi in Komisiji predloži statistično poročilo o svojih posebnih zalogah na zadnji dan vsakega koledarskega meseca ter natančno opredeli količino in število dni povprečne porabe v referenčnem koledarskem letu, kateremu te zaloge ustrezajo. Če država članica posebne zaloge vzdržuje tudi izven svojega ozemlja, mora podrobno opredeliti te zaloge, ki se vzdržujejo v ali s pomočjo različnih držav članic in njihovih osrednjih organov za vzdrževanje zalog. Poleg tega podrobno navede, ali ji te zaloge pripadajo v celoti ali pa je njihov lastnik v celoti ali delno njen osrednji organ za vzdrževanje zalog.

2. Vsaka zadevna država članica pripravi in Komisiji pošlje tudi poročilo o posebnih zalogah na svojem ozemlju, ki so v lasti druge države članice ali osrednjega organa za vzdrževanje zalog, v skladu s stanjem na zadnji dan vsakega koledarskega meseca glede na kategorijo derivatov, kot so opredeljeni v členu 9(4). V tem poročilu država članica med drugim za vsak primer navede ime države članice ali zadevnega osrednjega organa za vzdrževanje zalog ter količine.

3. Statistična poročila iz odstavkov 1 in 2 se predložijo v koledarskem mesecu, ki sledi mesecu, na katerega se poročila nanašajo.

4. Izvode statističnih poročil se prav tako nemudoma pošljejo na zahtevo Komisije. Takšne zahteve se lahko vložijo najpozneje pet let po datumu, na katerega se zadevni podatki nanašajo.

5. Obseg, vsebina in periodičnost statističnih poročil ter roki za njihovo predložitev se lahko spreminjajo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 23(2). Pravila glede predložitve zadevnih poročil Komisiji se lahko prav tako spreminjajo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 23(2).

Člen 14

Poročilo o komercialnih zalogah

1. Države članice Komisiji vsak mesec pošljejo statistično poročilo o ravneh komercialnih zalog na svojem nacionalnem ozemlju. Pri tem zagotovijo varstvo občutljivega značaja podatkov in ne omenjajo imen lastnikov zadevnih zalog.

2. Komisija objavi vsak mesec skupno statistično poročilo o komercialnih zalogah v Skupnosti na podlagi poročil, ki so jih predložile države članice.

3. Pravila za posredovanje in objavljanje statističnih poročil ter njihova periodičnost se lahko spreminjajo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 23(2).

Člen 15

Obdelava podatkov

Komisija je pristojna za razvoj, namestitve, upravljanje in vzdrževanje računalniških virov, potrebnih za sprejem, hranjenje in kakršno koli obdelavo podatkov iz statističnih poročil ter vseh informacij, ki jih Komisiji posredujejo države članice ali jih Komisija pridobi v skladu s to direktivo, ter podatkov o zalogah nafte, ki so zbrani v skladu z Uredbo št. 1099/2008 in so potrebni za pripravo zahtevanih poročil v skladu s to direktivo.

Člen 16

Biogoriva in aditivi

1. Biogoriva in aditivi se pri izračunu obveznosti vzdrževanja zalog v skladu s členoma 3 in 9 upoštevajo le, če se primešajo zadevnimi naftnimi derivati.

2. Pri izračunavanju dejansko vzdrževanih ravni zalog se upoštevajo biogoriva in aditivi, kadar:

(a) se mešajo z zadevnimi naftnimi derivati, ali

(b) se vzdržujejo na ozemlju zadevne države članice, in pod pogojem da je država članica sprejela pravila, ki zagotavljajo, da se bodo mešala z naftnimi derivati, ki se hranijo na podlagi zahtev za vzdrževanje zalog iz te direktive in se bodo uporabljale v prevozu.

3. Pravila glede upoštevanja biogoriv in aditivov pri izračunu obveznosti vzdrževanja zalog in ravni zalog, določenih v odstavku 1 in 2, se lahko spremenijo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 23(2).

Člen 17

Koordinacijska skupina za nafto in naftne derivate

1. Ustanovi se koordinacijska skupina za nafto in naftne derivate (v nadaljnjem besedilu: koordinacijska skupina). Koordinacijska skupina je posvetovalna skupina, ki prispeva k izvedbi ocene položaja v Skupnosti v zvezi z varnostjo oskrbe z nafto in naftnimi derivati ter pospešuje usklajevanje in uporabo ukrepov na tem področju.

2. Koordinacijsko skupino sestavljajo predstavniki držav članic. Predseduje ji Komisija. Zastopniška telesa zadevnega sektorja lahko na povabilo Komisije sodelujejo pri delu koordinacijske skupine.

Člen 18

Pregled pripravljenosti na izredne razmere in vzdrževanja zalog

1. Komisija lahko ob uskladitvi z državami članicami opravi pregled njihove pripravljenosti na izredne razmere, in če meni, da je to ustrezno, tudi zadevnega vzdrževanja zalog. Pri pripravi takšnih pregledov Komisija upošteva prizadevanja drugih institucij in mednarodnih organizacij ter se posvetuje s koordinacijsko skupino.

2. Koordinacijska skupna se lahko dogovori, da pri teh pregledih sodelujejo tudi pooblaščenim uslužbenci in predstavniki drugih držav članic. Imenovani nacionalni uradniki pregledovane države članice lahko spremljajo osebe, ki opravljajo pregled. V tednu po objavi pregleda iz odstavka 1 vsaka zadevna država članica, ki Komisije ni obvestila o občutljivih podatkih glede kraja zalog v skladu s členoma 6 in 9, te informacije sporoči uslužbencem ali pooblaščenim agentom.

3. Države članice zagotovijo, da se njihovi organi in organi, pristojni za vzdrževanje in upravljanje varnostnih in posebnih zalog, strinjajo z nadzorom ter osebam, ki jih Komisija pooblasti za pregled, zagotovijo pomoč pri opravljanju pregleda. Države članice zlasti zagotovijo, da imajo te osebe pravico do vpogleda v vse dokumente in registre v zvezi z zalogami ter pravico do dostopa do vseh krajev, kjer so shranjene zaloge, in do vseh zadevnih dokumentov.

4. Rezultati pregleda, opravljenega v skladu s tem členom, se pošljejo državi članici, ki je bila pregledana, in se lahko posredujejo koordinacijski skupini.

5. Države članice in Komisija zagotovijo, da uradniki, uslužbenci in druge osebe, ki delujejo pod nadzorom Komisije, ter člani koordinacijske skupine ne razkrijejo informacij, zbranih ali

izmenjanih v skladu s tem členom in za katere velja obveznost varovanja poklicne skrivnosti, kot je identiteta lastnikov zalog.

6. Cilji pregleda iz odstavka 1 ne smejo vključevati obravnave osebnih podatkov. Osebnih podatki, ki bi jih našli ali nanje naleteli med pregledom, se ne zbirajo in ne upoštevajo ter se, če so pridobljeni naključno, takoj uničijo.

7. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotavljanje varstva podatkov, dokazil, poročil in dokumentov v zvezi z varnostnimi in posebnimi zalogami za obdobje vsaj petih let.

Člen 19

Varstvo posameznikov pri obdelavi podatkov

Ta direktiva ne vpliva in nikakor ne spreminja stopnje varstva posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jo zagotavlja pravo Skupnosti in nacionalno pravo, in zlasti v ničemer ne spreminja obveznosti držav članic pri obdelavi osebnih podatkov, kot so obveznosti v skladu z Direktivo 95/46/ES, niti obveznosti institucij in organov Skupnosti v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 glede obdelave osebnih podatkov pri opravljanju obveznosti navedenih institucij in organov.

Člen 20

Postopki za ravnanje v izrednih razmerah

1. Države članice poskrbijo, da so vzpostavljeni vsi potrebni postopki in sprejeti vsi potrebni ukrepi, da lahko njihovi pristojni organi v primeru večjih motenj pri oskrbi hitro, učinkovito in pregledno dajo v promet vse varnostne in posebne zaloge ali le del ter uvedejo posebne ali splošne omejitve porabe, odvisno od ocenjenega pomanjkanja, vključno med drugim s prednostnim obravnavanjem preskrbe z naftnimi derivati nekaterih skupin uporabnikov.

2. Države članice redno vzdržujejo intervencijske načrte, ki bi jih uporabile v primeru velikih motenj pri oskrbi, ter določijo organizacijske ukrepe, ki jih je treba sprejeti za zagotavljanje izvajanja takšnih načrtov. Države članice na zahtevo obvestijo Komisijo o intervencijskih načrtih in organizacijskih ukrepih, ki se navezujejo nanje.

3. V primeru dejanske mednarodne odločitve o dajanju zalog v promet, ki zadeva eno ali več držav članic:

(a) lahko zadevna država članica uporabi svoje varnostne in posebne zaloge, da izpolni mednarodne obveznosti v skladu s to odločitvijo. V tem primeru država članica nemudoma obvesti Komisijo, ki lahko skliče koordinacijsko skupino ali se po elektronski poti posvetuje z njenimi člani, da oceni učinke dajanja v promet;

(b) Komisija bi morala državam članicam priporočiti, naj sprostijo vse varnostne in posebne zaloge ali del njih oziroma naj sprejmejo druge ustrezne ukrepe z enakim učinkom. Komisija lahko ukrepa le po posvetovanju s koordinacijsko skupino.

4. V primeru nesprejetja dejanske mednarodne odločitve o dajanju zalog v promet in v primeru težav z oskrbo Skupnosti ali države članice s surovo nafto in naftnimi derivati, Komisija, kjer je ustrezno, obvesti Mednarodno agencijo za energijo in se po potrebi z njo uskladi ter v najkrajšem možnem času na zahtevo države članice ali na lastno pobudo organizira posvetovanje s koordinacijsko skupino. Če posvetovanje s koordinacijsko skupino zahteva država članica, se ta organizira v največ štirih dneh po zahtevi, razen če država članica soglaša z daljšim rokom. Na podlagi izida pregleda razmer s strani koordinacijske skupine Komisija ugotovi, ali obstajajo večje motnje pri oskrbi.

Če se ugotovijo večje motnje pri oskrbi, Komisija dovoli delno ali popolno dajanje v promet količin varnostnih in posebnih zalog, ki so jih v ta namen predlagale zadevne države članice.

5. Države članice lahko sprostijo varnostne in posebne zaloge pod obvezno minimalno raven, določeno s to direktivo, v količinah, ki so nujno potrebne za prvi odziv v posebno izrednih razmerah ali zaradi odziva na lokalne krize. V takšnem primeru dajanja v promet države članice nemudoma obvestijo Komisijo o količinah, danih v promet. Komisija te informacije takoj posreduje članom koordinacijske skupine.

6. Kadar se uporabi odstavek 3, 4 ali 5, se državam članicam dovoli začasno vzdrževanje ravni zalog, ki so nižje od tistih, določenih v tej direktivi. V tem primeru Komisija na podlagi rezultatov posvetovanja s koordinacijsko skupino in po potrebi v skladu z Mednarodno agencijo za energijo, predvsem pa ob upoštevanju položaja mednarodnih trgov z nafto in naftnimi derivati določi razumen rok, v katerem morajo države članice obnoviti svoje zaloge, da znova dosežejo obvezne minimalne ravni.

7. Odločitve, ki jih Komisija sprejme v skladu s tem členom, ne posegajo v morebitne druge mednarodne obveznosti zadevnih držav članic.

Člen 21

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih v skladu s to direktivo, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se zagotovi njihovo izvajanje.

Predpisane kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice do 31. decembra 2012 obvestijo Komisijo o teh določbah, o vsaki poznejši spremembi, ki se nanaša nanje, pa v najkrajšem možnem času.

Člen 22

Pregled

Komisija pregleda delovanje in izvajanje te direktive do 31. decembra 2015.

Člen 23

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES.

Člen 24

Razveljavitev

Direktiva 73/238/EGS, Direktiva 2006/67/ES in Odločba 68/416/EGS se z 31. decembrom 2012 razveljavijo.

Sklicevanja na razveljavljeni direktivi in odločbo se štejejo za sklicevanje na to direktivo.

Člen 25

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 31. decembra 2012.

Z odstopanjem od prvega pododstavka države članice, ki do 31. decembra 2012 niso postale članice Mednarodne agencije za energijo in pokrivajo svojo domačo porabo naftnih derivatov v celoti z uvozom, uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za skladnost s členom 3(1) te direktive najpozneje do 31. decembra 2014. Dokler te države članice ne uveljavijo takih ukrepov, ohranijo naftne rezerve za 81 dni povprečnega dnevnega neto uvoza.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

*Člen 26***Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

*Člen 27***Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 14. septembra 2009

Za Svet
Predsednica
C. MALMSTRÖM

PRILOGA I

METODA ZA IZRAČUN UVOZA NAFTNIH DERIVATOV V EKVIVALENTU SUROVE NAFTE

Uvoz naftnih derivatov v ekvivalentu surove nafte iz člena 3 se določi po naslednji metodi:

Uvoz naftnih derivatov v ekvivalentu surove nafte je vsota neto uvoza surove nafte, LNG, rafinerijskih surovin, drugih ogljikovodikov, kot so opredeljeni v oddelku 4 Priloge B k Uredbi (ES) št. 1099/2008, prilagojenega z upoštevanjem morebitnih sprememb zalog in zmanjšanega za 4 %, kar predstavlja donos primarnega bencina (ali če povprečna stopnja donosa primarnega bencina na nacionalnem ozemlju presega 7 %, zmanjšanega za dejansko neto porabo primarnega bencina ali za povprečno stopnjo donosa primarnega bencina), na eni strani in neto uvoza drugih naftnih derivatov, razen primarnega bencina, prav tako prilagojenega z upoštevanjem sprememb zalog in pomnoženega z 1,065, na drugi strani.

Mednarodna pomorska skladišča se pri izračunu ne upoštevajo.

PRILOGA II

METODA ZA IZRAČUN DOMAČE PORABE V EKVIVALENTU SUROVE NAFTE

Za namene člena 3 se domača poraba v ekvivalentu surove nafte izračuna po naslednji metodi:

Domača poraba je vsota skupne „zabeležene bruto notranje dobave“, kakor je opredeljena v oddelku 3.2.1 Priloge C k Uredbi (ES) št. 1099/2008, le naslednjih derivatov: motornega bencina, letalskega bencina, bencinskega reaktivnega goriva (petrolejskega reaktivnega goriva ali JP4), reaktivnega letalskega goriva, drugih kerozinov, plinskega olja/dizelskega goriva (destiliranega pogonskega goriva), kurilnega olja (z visoko in nizko vsebnostjo žvepla), kot so opredeljeni v oddelku 4 Priloge B k Uredbi št. 1099/2008.

Mednarodna pomorska skladišča se pri izračunu ne upoštevajo.

Izračun domače porabe v ekvivalentu surove nafte se pomnoži s faktorjem 1,2.

PRILOGA III

METODE ZA IZRAČUN VZDRŽEVANE RAVNI ZALOG

Za izračun ravni zalog se uporabljajo naslednje metode:

Ne glede na primer iz člena 4(3) se nobena količina ne sme večkrat upoštevati kot zaloga.

Zaloge surove nafte se zmanjšajo za 4 %, kar ustreza povprečnemu donosu primarnega bencina.

Zaloge primarnega bencina in naftnih derivatov za mednarodna pomorska skladišča se ne upoštevajo.

Drugi naftni derivati se knjižijo v zaloge po eni od naslednjih metod. Države članice morajo izbrano metodo uporabljati celo zadevno koledarsko leto.

Države članice lahko:

- (a) bodisi vključijo vse druge zaloge naftnih derivatov, opredeljenih v prvem odstavku oddelka 3.1 Priloge C k Uredbi št. 1099/2008, in izračunajo ekvivalent surove nafte tako, da količine pomnožijo s faktorjem 1,065, ali
- (b) bodisi vključijo samo naslednje derivate: motorni bencin, letalski bencin, bencinsko reaktivno gorivo (petrolejsko reaktivno gorivo ali JP4), reaktivno letalsko gorivo, druge kerozine, plinsko olje/dizelsko gorivo (destilirano pogonsko gorivo), kurilno olje (z visoko in nizko vsebnostjo žvepla), in določijo ekvivalent surove nafte tako, da količine pomnožijo s faktorjem 1,2.

Za izračun zalog se lahko upoštevajo količine, shranjene v:

- cisternah v rafinerijah,
- tovornih terminalih,
- cisternah ob cevovodih,
- baržah,
- obalnih tankerjih,
- tankerjih v pristaniščih,
- prostorih za zaloge na ladjah v notranji plovbi,
- na dnu cistern,
- v obliki obratnih zalog,
- pri velikih potrošnikih v skladu s predpisanimi obveznostmi in drugimi usmeritvami javnih organov.

Vendar se teh količin, razen tistih, ki so shranjene v rezervoarjih rafinerij ali cevovodih ali tovornih terminalih, ne sme upoštevati pri izračunu ravni posebnih zalog, kadar se te ravni izračunavajo ločeno od varnostnih zalog.

Pri izračunu zalog se nikoli ne upoštevajo:

- (a) še ne proizvedena surova nafta;
- (b) količine, shranjene v:
 - naftovodih,
 - vagonih cisternah,
 - prostorih za zaloge na morskih ladjah,
 - bencinskih črpalkah in prodajalnah,
 - pri drugih potrošnikih,
 - v tankerjih na morju,
 - v obliki vojaških zalog.

Države članice pri izračunu svojih zalog za 10 % znižajo količine, izračunane v skladu z navedenim. To znižanje se uporabi za vse količine, ki se upoštevajo pri določenem izračunu.

Vendar pa se 10 % znižanje ne uporabi pri izračunu ravni posebnih zalog in njihovih različnih kategorij, kadar se te posebne zaloge ali kategorije obravnavajo ločeno od varnostnih zalog, zlasti za namene preverjanja, ali je dosežena minimalna raven iz člena 9.

PRILOGA IV

Pravila glede priprave in predložitve Komisiji statističnih poročil o zalogah iz člena 3

Države članice vsak mesec pripravijo in Komisiji predložijo dokončno statistično poročilo o dejanski ravni zalog na zadnji dan koledarskega meseca, ki se izračuna na podlagi števila dni neto uvoza nafte ali na podlagi števila dni domače porabe nafte v skladu z merilom, ki ga je treba upoštevati pri uporabi člena 3. V poročilu natančno navedejo, zakaj je osnova za izračun število dni uvoza ali, nasprotno, število dni porabe, in opredelijo, katera metoda iz Priloge III je bila uporabljena pri izračunu zalog.

Če se nekatere zaloge, ki se upoštevajo pri izračunu ravni v skladu s členom 3, hranijo izven nacionalnega ozemlja, se v vsakem poročilu natančno navedejo zaloge, ki jih vzdržujejo različne države članice in zadevni osrednji organi za vzdrževanje zalog, na zadnji dan obdobja, na katerega se nanaša. Poleg tega država članica v poročilu v vsakem primeru navede, ali gre za zaloge, prenesene na zahtevo enega ali več gospodarskih subjektov, ali za zaloge, vzdrževane na njeno zahtevo ali zahtevo njenega osrednjega organa za vzdrževanje zalog.

Država članica za zaloge, ki se hranijo na njenem ozemlju za druge države članice ali osrednje organe za vzdrževanje zalog, pripravi in Komisiji predloži poročilo o obstoječih zalogah po kategorijah proizvodov na zadnji dan koledarskega meseca. V tem poročilu država članica v vsakem primeru navede ime države članice ali zadevnega osrednjega organa za vzdrževanje zalog in količine.

Statistična poročila iz te priloge se sporočijo Komisiji v 55 dneh po mesecu, na katerega se nanaša poročilo. Poleg tega je treba ista poročila na zahtevo služb Komisije predložiti v dveh mesecih po zahtevi. Take zahteve se lahko podajo v roku petih let od datuma, na katerega se nanašajo podatki.
